

- 2) Αρκεί η διαπίστωση, που συνάγεται βάσει ορθολογικών τεchnικοοικονομικών σταθμίσεων κατά τη σύναψη συμβάσεως υπηρεσιών ορισμένου χρόνου, ότι τα λεωφορεία δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία για την αξία της επιχειρήσεως λόγω της ηλικίας τους και των αυξημένων τεχνικών απαιτήσεων (εκπομπές καυσαερίων, χαμηλοδάπεδα οχήματα) για να δικαιολογήσει παρέκκλιση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου από την απόφαση της 25.1.2001 (C-172/99), υπό την έννοια ότι ακόμη και η μεταφορά ενός σημαντικού τμήματος του προσωπικού μπορεί, υπό τις συνθήκες αυτές, να οδηγήσει σε εφαρμογή της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ;

- (¹) Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ 1992, L 209, σ. 1).
- (²) Οδηγία 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 171).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
(Βέλγιο) στις 4 Μαΐου 2018 — X κατά Belgische Staat**

(Υπόθεση C-302/18)

(2018/C 276/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: Belgische Staat

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/109/ΕΚ (¹), το οποίο ορίζει (μεταξύ άλλων) ότι για την απόκτηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος ο υπήκοος τρίτης χώρας πρέπει να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία ότι «διαθέτει» για τον ίδιο και για τα εξαρτώμενα από αυτόν μέλη της οικογενείας του σταθερούς και τακτικούς πόρους, επαρκείς για τη συντήρηση του ιδίου και των μελών της οικογενείας του, χωρίς να απαιτείται προσφυγή στο σύστημα κοινωνικής αρωγής του οικείου κράτους μέλους, την έννοια ότι αφορά μόνον «ιδίους πόρους» του υπηκόου τρίτης χώρας;
- 2) Ή μήπως αρκεί συναφώς να διαθέτει ο υπήκοος τρίτης χώρας αυτούς τους πόρους, χωρίς να επιβάλλεται καμία υποχρέωση ως προς την προέλευση των πόρων αυτών, με αποτέλεσμα αυτοί να μπορούν να τεθούν επίσης στη διάθεση του υπηκόου τρίτης χώρας από μέλος της οικογενείας του ή από άλλον τρίτο;
- 3) Σε περίπτωση που η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα είναι καταφατική, αρκεί σε αυτήν την περίπτωση, για να αποδειχθεί ότι ο αιτών μπορεί να διαθέτει πόρους, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/109/ΕΚ, μια υπογεγραμμένη από τρίτο δέσμευση αναλήψεως ευθύνης, με την οποία αυτός ο τρίτος δεσμεύεται ότι θα μεριμνήσει προκειμένου ο αιτών τη χορήγηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος να «διαθέτει για τον ίδιο και για τα εξαρτώμενα από αυτόν μέλη της οικογενείας του σταθερούς και τακτικούς πόρους, επαρκείς για τη συντήρηση του ιδίου και των μελών της οικογενείας του, ώστε να μην επιβαρύνονται τα δημόσια οικονομικά του κράτους»;

(¹) Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44).